
Gratie voor een terdoodveroordeelde

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt. 1 Petrus 2:24

Een gevangene werd uit de gevangenis gehaald om opgehangen te worden en toen hij op de kar naar het galgenveld reed, was zijn hart zeer bezwaard bij de gedachte aan de dood en niemand uit de menigte kon hem opvrolijken. De galg kwam in zicht en de zon werd voor hem verduisterd. Maar zie, zijn vorst kwam met grote haast aangereden om hem gratie te verlenen. De man opende zijn ogen en het was alsof hij uit de dood verreezen was en weer terugkeerde tot een blij bewustzijn. Het zien van zijn vorst had alle somberheid weggevaagd. Hij verklaarde dat hij nog nooit in zijn leven zo'n schoon gelaat had gezien en toen hij het papier las waarop zijn gratie vermeld stond, beloofde hij plechtig dat er nooit een vers zou zijn dat hem dierbaarder zou zijn dan die paar regels van soevereine genade. Vrienden, ik kan mij nog goed herinneren dat ik op die dodenkar zat en Jezus naar mij toe kwam met Zijn vergeving. Dood en hel lagen voor mij, maar ik verblijdde mij zeer toen ik de tekenen van de nagels in Zijn handen en voeten en de wond in Zijn zijde zag. Toen Hij zei: 'Hoewel uw zonden vele zijn, zijn ze allemaal vergeven', toen dacht ik dat ik nog nooit zo iets lieflijks gezien en nog nooit zulke muziek gehoord had. Nee, ik dacht dat niet alleen, ik wist heel zeker dat dit zo was. De eeuwigheid zelf zal mij nooit iets openbaren wat nog lieflijker is. Mijn vergevende Heere heeft geen gelijke of mededinger. O, wat een Christus is Hij, Die mij, een schuldige, veroordeelde zondaar, verscheen op weg naar de hel! Gezegend zij Zijn naam. Hij droeg aan het hout mijn vloek, schande en dood en ik ben in vrijheid gesteld.

[X](#)[Facebook](#)[WhatsApp](#)